

[Alfred Jensen.]

kæmpe kl. 2, 3 eller 4 om natten eller på et hvilket som helst tidspunkt, man kunne tænke sig at fastsætte. Sådan er det ikke.

Man skal gå ud fra og kan gå ud fra, at når antallet ikke er blevet større, skyldes det forskellige årsager. Dels skyldes det, at man har afvist en lang række aktive modstandsfolk, der søgte om at komme ind i hjemmeværnet. Det er klart, at det på forhånd må vække en vis mistanke og en vis ængstelse overfor en sådan hjemmeværnsordning. Der til kommer den politik, som dette hjemmeværn skal være udtryk for, og det forsvar, eller jeg må hellere sige det militær, som hjemmeværnet indgår som et led i. Hverken vor udenrigs- eller vor militærpolitik er af en sådan beskaffenhed, at den er populær her i Danmark. Jeg forstår så inderligt, at det ærede medlem hr. Frode Jakobsen må holde taler af den art. Det er sandelig nødvendigt, at der siges mange stærke og varme ord, hvis man overhovedet skal forgyldte den organisation, der her er tale om. Endelig skal man også gøre sig klart, at det militære indslag i hjemmeværnet og den realistiske måde, øvelserne fra hjemmeværnets side er foregået på, jo har gjort hjemmeværnet alt andet end populært; tværtimod føles det som noget besværligt og generende, og i adskillige tilfælde som noget ganske naragtigt, for ikke ligefrem at tale om dåreagtigt.

Adskillige af de betragtninger, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen anstillede angående forsvar og hjemmeværn, var noget letkøbte. Det er dog lidt strengt at skulle høre på, at det er noget helt nyt i historien, at befolkningen er med i forsvaret af sit land. Mig bekendt har der altid været hjemmeværn enten under den ene eller den anden form. Det er et spørgsmål, om der er tale om et forsvar for landet, om et forsvar for folket.

Når jeg ser på de ændringer, der er stillet forslag om, har jeg ikke indtrykket af, at man tager hensyn til de erfaringer, der egentlig burde være gjort selv indenfor militæret: at hjemmeværnstanken er blevet forfusket, og at manglen på tilslutning skyldes, at den politik, der føres, og den optræden, hjemmeværnet lægger for dagen, støder an mod det danske folks opfattelse. Der er ikke tale om, at man lemper loven i den rigtige retning. Tværtimod, der sker faktisk en skærpelse, en forværring snart sagt på alle de områder, hvor der kan være tale om det. Det folkelige indslag er i hvert fald skubbet fuldkommen til side, der levnes det ikke plads for en skilling.

Da jeg læste forslaget og bemærkningerne, jeg kan også godt sige ministerens fremsættelse, fik jeg den tanke, om der egentlig ikke skulle have været en ændring i formålsparagraffen, om man egentlig ikke har et helt andet formål med hjemmeværnet end det, der blev talt om, da denne ordning blev gennemført i 1948 for slet ikke at tale om det, der var grundlaget for diskussionen om modstandsstyrkernes rejsning under besættelsen og om hjemmeværnsbevægelsens organisering efter 5. maj 1945.

Hjemmeværnets formål er formuleret i § 1, men det blev i sin tid også nærmere uddybet af det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, da han fremsatte forslaget. Jeg vil gerne i denne diskussion citere, hvad der blev sagt om formålet for desto bedre at kunne drage sammenligning mellem det oprindelige formål og de opgaver, hjemmeværnet nu skal til at have. Dengang udtalte det ærede medlem hr. Rasmus Hansen:

„Hjemmeværnets formål er at deltage i løsningen af de opgaver, der påhviler hæren og søværnet. Hjemmeværnets styrker skal bl. a., når det skønnes påkrævet, overtage bevogtningen af jernbanestationer, jernbanebroer, elektricitetsværker, gasværker, telegrafstationer o. lign. Der som der pludselig skulle blive gjort et forsøg på at besætte Danmark, f. eks. ved at nedkaste faldskærmsstyrker fra luften — en fremgangsmåde, der i høj grad må regnes med under moderne krigsførelse —, skal de bistå med at fange eller nedkæmpe dem.“

Det er klart og ligetil, der er ingen tvivl om, hvad disse styrker skal bruges til. Men nu er der i lovforslaget under nr. 6 til § 5 forslag om at indføre afsnitsledere. Jeg har forgæves i ministerens tale forsøgt at finde noget om, hvad disse afsnitsledere skulle foretage sig. Jeg fik en lille smule forklaring derpå gennem det ærede medlem hr. Ladefogeds tale, og jeg havde måske ladet mig stille tilfreds hermed, hvis jeg ikke havde læst bemærkningerne til lovforslaget. Men når man læser bemærkningerne til dette punkt, får man straks en anden opfattelse af hensigtsmæssigheden. Så får man den opfattelse, at nu udvider hjemmeværnet sit område — jeg skulle måske sige det stærkere: at nu får hjemmeværnet andre, helt andre opgaver, end det tidligere har haft. I lovforslagets bemærkninger — jeg går ud fra, at jeg også må citere dem — siges der om denne ændring,

„at man har ønsket indføjet afsnitsledere, idet det har vist sig hensigtsmæs-